

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Aprilie v. 1886

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pe lungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 24 Martie st. v.

Negociările privitoare la regularea relațiilor comerciale dintre monarhia noastră și statul român au intrat într'un stadiu de încordare aproape excesivă.

După cele-ce se scriu prin diarele din Viena, din Budapesta și din Bucuresci și după informațiunile, pe care le-am primit noi înșine din izvoare mai mult ori mai puțin competente, înțelegerea între Viena și Bucuresci e așa dicend pe deplin stabilită, și dacă nu ar mai fi și guvernul din Budapesta la mijloc, am pute spera, că în curând convențiunea se va încheia spre mulțumirea ambelor părți. Mai e însă și guvernul ungar la mijloc, și acesta nu prea pare dispus a sprigină pe ministerul nostru de externe în nusuințele lui pentru menținerea bunelor relațiuni cu vecinii nostri de preste Carpați.

Am merge poate prea departe, dacă am presupune, că sunt motive de o natură curat politică ceea-ce determină atitudinea guvernului ungar în cestiunea convențiunii. De sigur însă, că cercurile politice din Budapesta sunt preocupate contra României, fiindcă există un conflict între noi,

Românii din țările coroanei ungare și concetățenii nostri maghiari, și astfel tot noi și earăși noi suntem de vină, dacă frații nostri de preste Carpați nu sunt întimpinați și la Budapesta cu aceeași bunăvoință, pe care o găsește la Viena.

E în adevăr fatală această intervenire a cestiunilor curat interne în stabilirea relațiilor noastre către vecinii nostri, fatală însă mai ales pentru noi Români din Ardeal și pentru Ardeleni în genere.

Guvernul român este hotărât a nu ceda și nici că poate ceda, dacă voiesce să se mențină la putere. Șeful actualului cabinet român, dl Ioan Brătianu, este un om popular și cu o autoritate covârșitoare în țeara lui. Sunt de ce ani decând se menține în împregiurări adese-ori foarte grele în fruntea afacerilor publice. Anume însă pentru silințele ce și-a dat să stabilească, se mențină și să consolideze relațiile de reciprocă încredere între România și monarhia noastră, anume pentru inclinările sale austro-file dl I. Brătianu a pierdut mult din trecerea, pe care a avut-o. Avea însă totdeauna un argument puternic, cu care îi desarma pe adversarii sei.

„Austro-Ungaria, — le dicea el, — are interese identice cu ale noastre, ne voiesce binele și nu cere dela noi jertfa de noi înșine.“

Acum are ocaziune să o dovedească aceasta, și e o cestiune de menținere la putere pentru actualul guvern român să nu încheie convențiunea decât în condițiunile cerute de interesele economice ale României.

Nu putem dar' spera, că actualul guvern român va ceda. Ar trebui să vină vre-un alt guvern, constituit sub presiunea monarchiei noastre.

Ear' acest alt guvern nu va veni, pentru-că monarhia noastră nu are interese, care ar pute să motiveze o acțiune pornită în vederea răsturnării actualului guvern din România, dar' nu va veni mai ales, pentru-că după toate cele ce s'au petrecut în cei din urmă ani, România a încetat a fi un stat, care poate să fie silit a ceda presiunilor externe.

Suntem dar' amenințați de tariful autonom, pe care l-a croit guvernul român în vederea intereselor economice ale României.

Pentru monarhia austro-ungară în genere acest tarif autonom este un fel de incomodare economică; pentru Ardeal în-deosebi el este o calamitate.

Se vor împlini în curând două sute de ani dela încheierea tractatului din Car-

loviț, prin care s'a pus capăt domniei turcesci în Ardeal. De atunci și până în zilele noastre guvernele din Viena au fost mereu preocupate, ca să asigureze monarchiei cea mai largă înfrîurire economică asupra țărilor din Orient și îndeosebi asupra bogatelor țări românesce. Vorba era de a le câștiga popoarelor industriale atât de buseuri pentru produsele lor, cât și produse brute, pe care anume România le oferia în condițiuni foarte avantajoase. Și rezultatele acestor silințe au fost, că timp îndelungat produsele industriale austriace erau aproape singurele, care se consuma la gurile Dunării. Nu vom intra în amănunte în ceea-ce privesc această parte a înfrîurii noastre economice, ci ne vom mărgini a constata, că au trecut timpurile, când noi importam fel de fel de produse brute din România, ca să le prelucrăm, să le exportăm și să le vindem cu prețuri înzecite.

Cât pentru monarhie în genere trecerea acestor timpuri este un rău simțit, dar' la urma urmelor suportabil; pentru Ardeal în-deosebi ea este deopotrivă cu ruina economică.

În urma configurațiunii țăranului și a relațiilor economice Ardealul tot, dar' mai ales partea lui orientală, Valea-Oltului și Valea-Murșului până înspre Munții-Apuseni și Bistrița, gravitează hotărât, nu spre șeful Țării-Unguresci, ci spre gurile Dunării. Aici, la gurile Dunării, și-au căutat Ardelenii totdeauna pânea de toate zilele, când nu puteau să o găsească în țeara lor.

Poporațiunea din apropierea hotarelor, fie Români, fie Sași, fie Sécui, trăia mai ales din exploatarea bogatelor țări românesce. Unii păseau turmele pe întinsele câmpii de preste Carpați, unde se bucurau de cele mai întinse scutiri, ear' ceilalți prelucrau lâna, peile și sêul, ca să trimită produse industriale în Orient. O mare parte din poporațiunea Ardealului lua parte la secerișul din țările românesce, stetea luni întregi preste Carpați și abia toamna se întorcea ear' cu desagii plini de merinde și cu chimirul plin de bani. Mulți, foarte mulți, lucrau pământuri și vii luate în arândă de pe la boieri și de pe la mănăstiri, încât treceau primăvara în „Țeară“ și nici că se mai întorceau decât după căderea brumei.

Astfel s'a produs bunăstarea economică a Ardealului. Pânea era ieftină, ieftină era carnea, ieftine erau toate alimentele, ieftine erau produsele brute, de

care avea trebuință industriașul și consumatorii buni ne erau la îndemână. Nu era dar' minune, că orașele din apropierea hotarelor erau înfloritoare, satele erau bine zidite, înzestrate cu așezăminte culturale și poporațiunea a rămas până în ziua de astăzi viguroasă și cea mai înaintată în cultură din tot Ardealul.

Vecinii nostri n'aveau cu toate aceste dreptul de a se plânge, că-i exploatăm, căci mult, foarte mult i-am ajutat în dezvoltarea lor economică și pretutindenea în viața lor se ved urmele lucrării noastre, pretutindenea dela noi au pornit începuturile dezvoltării lor.

N'am exploatat pe vecinii nostri, ci am lucrat împreună cu dinșii și i-am ajutat să exploateze bogățiile țării lor.

Același lucru îl facem și astăzi în ciuda tuturor greutăților, pe care ni le creează guvernele amândoror statelor, căci suntem împinsi de starea noastră economică să ne căutăm lucrul acolo, unde el ni se ofere în condițiuni mai avantajoase.

Deosebirea e numai, că acum, ne mai putend suporta miseriile ce ni se fac la granițe, nu ne rămâne decât să emigrăm, să ne stabilim în România și să facem acolo ceea-ce făcuserăm mai nainte de aici, fără-ca să fim siliți a ne părăsi țeara.

Resultatul economic al tarifului autonom nu poate dar' să fie altul, decât sărăcirea Ardealului și mutarea preste Carpați a lucrării industriale, care s'a sevrîșit până acum aici în Ardeal.

O cer aceasta interesele monarchiei în genere? — o cer interesele speciale ale statului ungar? — ori o cer numai interesele rău înțelese ale rasei maghiare?

„Budapester Tagblatt“ comunică din Sighetul-Marmației următoarea depeșă, al cărei conținut e altfel desmîșit de oficiosul „Nemzet“:

Sighetul-Marmației, 2 Aprilie n. În urma agitațiunilor daco-române agitațiunea din comitat a ajuns la culme. În Nagy-Bocsko s'a subminat cu dinamită casa unui cetățean, care se privesc de denunciant și prin explozare s'au spart toate ferestrele edificiului. Dreptul de adunare s'a suspendat prin gendarmerie. (?) Acele persoane, care au subscris petițiunile la minister pentru stavilarea agitațiunilor daco-române, sunt celor mai grozave vexațiuni și presiuni expuse. Spre înlăturarea acestor stări de lucruri a plecat o deputațiune la Budapesta. (Comunicările acestea nu ni s'au făcut din partea correspondentului nostru stabil. Observ. redacțiunii.)

Foia „Tribunei“.

Jenica Bălașcului.

Scene dela țeară.

De

Nicolae Togan.

(Urmare.)

Dascălul Ciotescu schimba la fețe.

— Nu te gena de loc, dragul meu Ciotescule! Ești holteiu și apoi Hajnalka mea încă e copilă atât de bună!.. Am șapte domnișoare și îți mărturisesc sincer, că pe Hajnalka mea nu o dau pe toate celelalte. O folosesc de multe-ori în agendele mele oficioase, căci se pricepe ca un iurist. . . . Dar' se revenim la pocita asta de provocare!.. Scii, dragă Ciotescule, ce ar urma, când i-aș raporta eu inspectoratului, că d-ta nu posești limba statului?

— Va trebui să țin un substitut pe sezele mele, — răspunde dascălul Ciotescu.

— Negreșit! — urmă Szunyoghegyi mai departe, — și apoi hasna în Basna! Voiam chiar să mă descurc cu d-ta în privința asta și fără provocarea inspectoratului. . . Bine că suntem acum numai amândoi și nu e încă prea târziu!.. Scii d-ta, că eu te pot scoate din perplexitate și pot să-ți deschid încă și un viitor mai convenabil pentru o persoană ca d-ta, decât ticăloasa asta de dascălie?

— Se poate, dle notar, — răspunde Ciotescu rece.

— Nu te îndoi despre asta nici decăt! Nu trebuie să uiți, dragul meu Ciotescule, că eu am mare trecere la domnii nostri dela comitat. Sunt omul lor și ei sunt oamenii mei! Ceea-ce raportează eu, e ca sfânta scriptură până sus la minister. . . . Voiu raporta, că d-ta ești bun patriot; nu ești agitator daco-român; ești membrul „Reuniunii noastre de cultură“; ești amic al notarului Szunyoghegyi din Hirlesci; că faci praxa de notar în cancelaria mea, și în urmă, că mă voiu îngriji eu, ca limba statului să se propună cu cel mai bun succes în școala românească de aici; — și d-ta ești din asta oblu ca lumina!.. Toate aceste sunt aplicat a le face pentru d-ta, dragul meu Ciotescule; — dar' numai sub două condițiuni. . .

— Mi-ar plăce să le cunosc! — îl întrerupse dascălul pe notarul Szunyoghegyi, înholbând din ochi.

— Ascultă-le dar'! — urmă notarul: — D-ta, decăt ești învățător în comuna asta, ai umblat des în nobila mea familie și ai fost primit totdeauna cu brațele deschise, mai bine chiar decăt solgăbirăul Furesaházy! Îi diceam de multe ori doamnei mele „păcat că e Român Ciotescu asta“, căci și mie mi-a plăcut totdeauna de conduita d-tale. . . Nu-mi vine să cred, că d-ta ai făcut-o asta numai și numai ca să-ți însu-

șesci limba statului! Mi-se pare că d-ta ai făcut-o și din alte considerațiuni!

Dascălul Ciotescu începuse a schimba ear' la fețe.

— Păcatele mele m'au încurcat în familia asta nobilă, — își gândia Ciotescu, trecându-i pe dinaintea ochilor chipul fermecător al Jenicei; — o să mă nefericească nemeșul ăsta, dacă nu-i voiu primi condițiunile, ce le cam prevăd; și atunci: adio Hirlesci, adio Jenică, singurul meu vis. . .

— Dar' privia drept în ochii notarului Szunyoghegyi tot cu gura căscată Ciotescu.

— Nu știu dacă e adevărat, că d-ta ai fi declarat înaintea domnișoarei mele Hajnalka între patru ochi, că o iubesci și ai dori să-ți fie soție. Dar' cumcă Hajnalka mea te iubesc și e gata a se lăpăda pentru d-ta și de legea ei și de nobila mea familie, — asta o știu cu toată pozitivitatea, căci mi-a mărturisit-o aseară între lacrimi și suspine, ca un copilăș, când se lovesce de ceva.

Pe Ciotescu nu-l mai ținea scaunul de sub el.

— Se plângea mult aseară către mine, — și era atât de încântătoare, — că d-ta, dragă Ciotescule, o cam negligezi de câțva timp; că ți-a-ar umbla prin minte nu știu ce gogorită a Bălașcului și câte toate. . . Îți spun drept, d-le Ciotescu, m'am cam indignat pentru atâta de-

gradare și mă miram, cum poți d-ta să preferi o fată de jobagiu, din opincă, cum e a Bălașcului, față cu o domnișoară de nemeș, cum e Hajnalka mea?! Moșul ei era iobagiul unchiului meu Sároszaky. Dela el are Ioan al Bălașcului toată moșia și bogăția! — Dar' toțișu nu-mi venia să le cred toate. Cugetam, că aceste învinuiri aduse în contra d-tale pot să fie și lip-site de temei și să pornească din jalusie; căci, dragul meu Ciotescule, dragostea înflăcărată nasce totdeauna jalusie!

Dascălul Ciotescu începuse a-și pierde din răbdare.

— Dar', d-le notar, sunt curios de condițiuni! — dișe el. — Perli-ți-ar urma din Hirlesci, ca Androchelul, — își gândi el.

— Ai numai puținică răbdare, d-le învățător! — dișe Szunyoghegyi continuând. — Dacă voiesc să ești din perplexitate și să nu-ți împarți puținica simbricie cu un învățător substitut, nu ai decăt să intri în nobila mea familie, luând de soție pe dșoara mea Hajnalka și numele meu nemeșesc „de Szunyoghegyi“ în loc de Ciotescu; căci dragul meu acest „escu“ miroasă a daco-românism!

— Ți-e tare să-ți scoți peatra din casă, nemeșule, căci o mai îmbuldesc șese de dinapoi! — își gândi Ciotescu.

— Apoi poți face praxă de notar în cancelaria mea. Hajnalka te va introduce în toate

Revista politică.

Sibiu, 23 Martie st. v.

Negociările cu privire la convențiunea comercială cu România înaintază pe cât se poate de încet. Ministrul-representant român din Viena n'a primit încă dela guvernul seu nici o împuternicire formală și deoare-ce nici nu se poate prevedea, când va sosi o asemenea împuternicire, consilierul ungar de secțiune Mihalovici s'a reîntors la Budapesta. Oamenii din Bucuresci sunt foarte surprinși prin comunicarea, pe care o face o foaie oficioasă pestană despre starea, în care s'ar afla negocierile convenționale, pentru-că în România n'are nimeni cunoscintă despre aceea, că s'ar fi stabilit Viena ca loc al negocierilor, nici despre aceea, că dl Mavrogheni s'e se fi designat de delegat pentru aceste negocieri. Până acum nu s'a întâmplat în această afacere nimic altceva, decât că cabinetul vienez a învită pe România la negocierile convenționale exprimându-și dorința, ca negocierile prealabile să se țină în Viena, ear' cele meritorice în Bucuresci. Din partea guvernului român s'a făcut în urma acestei invitări la guvernul austro-ungar o întrebare asupra programului negocierilor prealabile, la ceea-ce oficiul de externe din Viena a răspuns prin trimiterea programului. În acest stadiu se află astăzi negocierile și îndeosebi până acum nu s'a luat nici o hotărâre relativ la aceea, dacă România va fi la eventualele negocieri din Viena prin un delegat special sau prin ministrul-representant din Viena reprezentată.

În cestiunea Rumeliei-orientale n'a mai intrat nici o schimbare. Toate silințele puterilor de a îndupleca pe principele bulgariei, să accepteze convențiunea turco-bulgară în forma ei stabilită decătră puteri, au rămas zadarnice.

În cercurile diplomației franceze se vede, că singurul mijloc, pentru a ajunge la o grabnică închidere a cestiunii bulgare, e aderarea principelui Alexandru la înțelegerea puterilor cu Poarta. Urmând altfel, principele se încarcă cu grea răspundere, mai cu seamă în ce privește pe Grecia; căci apucăturile rășboinice ale acesteia au fost învinoșate numai de opozițiunea principelui Alexandru. Dacă principele nu va putea fi înduplecat să cedeze, nu rămâne alt mijloc, decât tranșarea cestiunii direct între puteri și Poartă, fără a ține seamă de obiecțiunile bulgariei.

Ultimul consiliu de rășboiu din Grecia, la care au luat parte generalii Sappunaki și Petmezas, șeful serviciului sanitar Sufos și colonelul Makris, a declarat, că totul e gata pentru rășboiu. Cele două clase nou de rezervă se urcă la 29,000 oameni. În magazine se află un deposit considerabil de arme; se montează 96 tunuri Krupp. Nimeni nu se gândește în Grecia să cedeze. Întăririle din portul Volo s'au terminat. Efectivul trupelor grecesci sub arme e următorul: în prima linie, 25,000 oameni la Larissa și câte 16,000 la Trikola și Arta; în a doua

linie 15,000 oameni; nouele rezerve dau 20,000 oameni. În tot, aproape 100,000 oameni.

Precum se aude Grecii plănuiesc o invasiune maritimă, și anume la Preressa în țărmurile albaneze. Se dă cu socoteală, că Austro-Ungaria va protesta în contra acesteia.

Tulburările din Belgia s'au mai potolit. Ici și colea se mai ivesc excese, o însemnată parte a muncitorilor însă a reînceput lucrul.

Cu privire la faimoasele proiecte irlandeze ale d-lui Gladstone se spune, că Chamberlain în unire cu Hartington, Goschen, Dilke, James și un însemnat număr de whigi și radicali, pregătesc o opozițiune hotărâtă în contra acestor proiecte precum și un contra-proiect, care va fi depus în cameră. Se crede, că după 8 Aprilie vor fi noue emisiuni în cabinet. Lord Speucer amenință cu demisiunea, dacă se va părăsi proiectul improprietății țăranilor. Cu toate deservirile partizanii lui Gladstone socot, că vor avea o majoritate de 20 până la 30 voturi.

Românii din Macedonia.

„Românul“ scrie:

În fața evenimentelor, care s'au petrecut și au să se mai petreacă în Orient, în fața diverselor tendințe și competițiuni, în fața nesiguranței în care ne aflăm pentru conservarea păcii și a liniștii în viitor în această parte a Europei, credem că este de datoria fiecărui Român să urmărească, pas cu pas și cu cu, toate mișcările ce se produc dintr-o parte sau alta și să-și dea bine seama de toate pornirile și de toate even-tualitățile.

Cu atât mai mult se cuvine să fim cu cea mai mare luare aminte, cu cât, în mijlocul valurilor, cari se agită, existența națională a unora din frații nostri de sânge și de aspirațiuni este amenințată de a fi pentru totdeauna pierdută.

În Macedonia, această provincie supusă Turciei, în întindere aproape ca și Grecia mai nainte de anexarea Tesaliei, tot atât de populată ca și ea și mult mai fertilă și mai bogată avem mulțime de frați, asupra soartei cărora sînt îndreptate ați toate privirile celor din Atena și din Sofia.

Care are să fie soarta Macedoniei și în mâinile cui are să cadă?

Eacă întrebarea ce trebuie să facem față cu competițiunile grece și bulgare, cu activitatea, ce se pune de o parte și de alta, cu propagandele ce se fac în sensul acesta și în așteptarea lichidării imperului otoman.

Cu privire la această cestiune, diarul „Le Temps“ publică, în numărul seu dela 25 Martie, o însemnată corespondență, pe care o primesc dela corespondentul seu special din Atena, și care dă că „de opt ani cele două rase (Grecii și Bulgarii) sînt în stare de ostilitate declarată în privința Macedoniei“ și că între Grecii și Bulgarii ați „cearta este ardeătoare“.

În lupta celor două rase, populațiunea etnică — Românii din Macedonia — n'are nici sprîgînul nici puterea ca să poată ține cap împregiurărilor la cari se vede expusă în viitor.

Macedonia nu este nici greacă, nici bulgară, după-cum observă corespondentul diarului

dragul meu Ciotescule, e cel mai de treabă Român în Hirlesci și e om cu carte și multă experiență.... D-ta încă să votezi pentru Toderică!... Asta ar fi a doua condițiune!... Acum decide-te Ciotescule!

Nici nu-și pută desășura cum se cade notarul Szonyoghegyi mofturile sale, și inspectorul de dare Kecskeháti intră, țop! în cancelaria notarială.

— Mă recomand, d-le notar! — dăse dascălul Ciotescu sculându-se repede.

— Nu grăbi așa, d-le învățător!... Te poftesc pe seară! — strigă notarul după el.

— Ți-a cresce cucută în ușa, își gândia Ciotescu, — până Ți-o voi mai deschide eu. Nu Ți-ai ales rimă bună pentru un pesce ca Ciotescu!

Nici nu se mai uită dascălul din Hirlesci îndărăt. Mergea, de trăgea vînt. Îi părea bine, că inspectorul de dare sosise la timp potrivit.

Era pe aci să te însoare fără voie, Ciotescule, notarul proșilor din Hirlesci! O, ce timpuri liberale, mai ales când ai șapte d-soare ca notarul Szonyoghegyi! Ți-a trece pofta de a mai face glume de altădată cu cocoane, cari se pricep în trebile notăresci ca iuristii și de a te încurca în familii nemeșeci, ca a lui Szonyoghegyi!

(Va urma.)

„Le Temps“ și dovadă este, că dacă ea „ar fi cu adevărat bulgară sau cu adevărat greacă, neînțelegerea ar fi îndată înlăturată: ea ar merge spre naționalitatea care Ți-ar alege-o, și cealaltă n'ar avea decât a resemna“.

Conștiința națională însă, nefiind nici pentru naționalitatea bulgară nici pentru naționalitatea greacă, nu rămâne celor două rase decât să-și dispute influența asupra populațiunii etnice, căutând s'o greceze sau s'o bulgarizeze prin școală și prin biserică.

Corespondentul diarului „Le Temps“ aduce ca dovadă în această privință eforturile ce fac amîndouă rasele de a-și asigura influența lor în Macedonia, prin broșuri și prin diare „în cari fiecare din ele își pledează propria ei cauză“.

Grecii, cu o propagandă de mult începută în Macedonia și avînd școala și biserica în mînile lor, fac pe Bulgarii să fie cu adevărat des-nădăduși de isbîndă, dacă nu se vor grăbi să urmeze planul antagonistilor lor, „înmulțind școalele bulgare, adică înființînd câte una în fiecare sat, mărind numărul institutorilor, al profesorilor și al preoților bulgari“.

Aceasta se află expusă pe larg într-o broșură publicată în anul trecut cu ocaziunea milenarului apostolului Slavilor sfîntul Metodie, broșură, care a apărut la Filipopol, care trece ca avînd un caracter semi-oficial și este intitulată: „Macedonia cu ocaziunea milenarului sfîntului Metodie, sau starea în care se află acum bulgarismul în Macedonia“.

Puserăm în vedere toate acestea, pentru-ca pe de o parte să arătăm antagonismul ce există între Grecii și Bulgarii cu privire la Macedonia, ear' pe de alta să reamintim datoria ce avem pentru elementul român din această provincie de a-și veni în ajutor pentru a-și scăpa limba, dacă meuit va fi să-și peardă naționalitatea.

Singurul mijloc pentru a ajunge la acest scop este de a avea școale, dar' școale cu adevărat îngrijite și priveghiate și cari să dea cât mai bune și mai multe rezultate, ear' nu cum pare că au fost până acum școalele din Macedonia, pentru cari s'a cheltuit cât s'a putut din bugetul Statului.

Credem, că nu trebuie să rămînem nepăsători pentru Românii din Macedonia în ceea-ce privește conservarea limbei și cultura lor intelectuală.

Aceasta o datorăm neamului nostru, o datorăm istoriei noastre.

Convențiunea comercială austro-ungară-română.

Relativ la convențiunea austro-ungară-română, scrie diarul „Il Dritto“, sub titlul Comerțul dintre Austria și România, următoarele:

Tratatul de comerț dintre Austro-Ungaria și România, expiră la 1 Iunie și guvernul austriac face toate eforturile pentru a-l reînnoi, dar' tratativele sînt împedecate până ați de dificultăți ce se ivesc continuu.

Aceea ce complică mult cestiunea este dualismul sau mai bine antagonismul de interese, ce există între cele două jumătăți autonome din monarhia austro-ungară, una din care este esențialmente agricolă și alta manufactieră.

„Times“, ocupându-se de această materie, observă, că dînsa e de un singular interes atât pentru Anglia, cât și pentru Italia.

Tratatul existent pare că fîu desastros Românilor, pentru-că Ungaria — sub diferite pretexte — pe cari Românii le numesc, probabil cu adevăratul nume, prefăcătorii — a împedecat importatiunea vitelor din Moldova în Ungaria, și a făcut imposibilă concurența produselor române cu cele maghiare. Din această cauză valoarea vitelor a scăzut foarte mult din preț în toată România. Se dăce, că scădămîntul ajunsese la 70 la sută; la Crăciun o părechie de boi s'a cumpărat cu 30 lei!

Scădămîntul se pronunță mai mult în urmă; el necesită a se ucide, fără nici o trebuință, multe vite, și aceasta pentru-că întreținerea lor pe iarnă ar fi fost foarte costisitoare, și era foarte îndoiioasă posibilitatea vinderii lor în primăvară.

Ca necesară consecință din aceasta, comerțul extern al României, mai ales cu Austria și Germania, descrescî în 1885 cu 100 milioane lei. Cu cât Românii expoartă mai puțin, cu atîta mai puțin pot cumpăra, pentru-că analizînd bine, produsele se schimbă cu produse.

Austriacii, isbiți în manufacturile lor, ar fi dispuși să facă oare-cari concesiuni Românilor în negocierea unui nou tratat; dar' Ungarii se opun, pentru-că nu vor importatiunea vitelor din România.

Până ați România, neavînd industrie, trebui să depindă de Austria. Tratatul actual nu numai că permite produselor industriei au-

striace importatiunea în România cu taxe foarte mici, dar' guvernul austriac concede și premii exportatorilor de luminări și zahar rafinat, astfel că a împedecat în România de a se stabili fabrici pentru asemenea produse. Afară din aceasta Românii exportează în Austria petroleu brut și Austriacii îl trimit înapoi rafinat, fără plată de taxe, astfel că tot profitul manufacturii se ia de dînsii.

Prin influența Austriacilor apoi porturile libere din Galați și Brăila se suprimară și fîu astfel eliminată sau înfrînată ori-ce concurență externă, în dauna consumatorilor români. Cu sistema porturilor franceze, multe produse pot fi aduse pe mare, și neplătindu-se taxe, pot fi lăsate în magazine, astfel că Românii, cari n'au nevoie, rînd pe rînd, decât de mici cantități de produse, sînt în stare de a le cumpăra și lua cu înlesnire, dar' cu suprimarea porturilor franceze, toate acestea nu se pot face și astfel Austria rămîne suverană absolut asupra tîrgurilor române.

„Times“ examinează ipotesa, foarte probabilă, că tratatul de comerț nu va fi reînnoit.

Cari ar fi urmările?

Galați și Brăila ar deveni din nou porturi libere. Frontiera ungară s'ar închide fără doar' și poate vitelor din România, dar' cu apropiata deschidere a căii ferate preste Dunăre între Galați și Constanța, România va putea cu înlesnire să exporteze vitele sale în Anglia sau Italia.

Cât pentru industrie, un mic capital va fi de ajuns pentru a face să apară rafinerii, ale căror produse vor găsi un înlesnicios tîrg în Bulgaria și Constantinopol.

România ar putea încă să-și fabrice iarbă de pușcă și armele, cu cari astăzi e asortată de Austria. Activînd apoi capitalul extern cu ajutorul bunelor concesiuni la manufacturi ea va putea să useze de grăsimă vitelor sale pentru a face stearin de luminări și a împlînta industria cărnei conservate.

Aceste mari profituri România le-ar fi putut avea în ultimul rebel, dacă avea industria cărnei conservate în cutii sau altfel!

Pare că tratativele vor fi reluate la Bucuresci. În România nu lipsesc economiști și industriali, cari au fîu foarte mulțumiți, ca tratativele să facă naufragiu; și e natural că, în Italia, în Francia și în alte părți se urmăresc toate fa-sele acestor tratative cu speranța de a trage profit din noua condițiune a lucrurilor.

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Blaj, 2 Aprilie n. 1886.

(Earăși vîptul în seminarul teologic.) În postul Crăciunului, de-mi aduc bine aminte, un drept-credincios a descris starea rîului ce voiesc să-și descriu și eu, ba după-cum 'mi-s'a spus a și pîtruns bine la urechile celor competenți, așa că mulți tineri dăceau, că cu astfel de post respective cu mîncările de atunci, pot contrasta studiul celui mult, cu care sînt ocupați în continuu elevii nostri. Și oare cât durat acesta? Numai o săptămînă ce mai resta din post. A sosit dulcele, s'a continuat și în dulce cu mulțumire din partea tuturor elevilor afară de Țilele Mercuria și Vineria. Dar' se nu m'e extind mai departe, ci numai la starea prezentă. Vîptul e atît de rău că tot omul creștin cu inima bună trebuie să compătimizească tinerii nostri vîdîndu-i cu o față atît de palidă, încât cugeți că au eșit din pămînt. Eu așa dăce și vor dăce și alții, că cineva ca să poată studia, îi trebuie nutriment bun, ca să corespundă statului clerical.

Ba după-cum m'am informat din isvor sigur în săptămînile trecute erau vre-o 12—14 elevi morboși așa, încât cugetai, că oare serviciile matutine în săptămîna patimilor, pentru cine să se țină? Și oare de ce morb erau cuprinși în mare un așa număr?

De stomach 'mi-e răspunsul. Și totuși superiorii vîdînd numărul cel mare al elevilor, au aflat de bine a-și nutri cu prune ferte în loc de a-și înzeștra cu un cost bun spre restaurarea sănătății, căci foamea îl va sili pe fiecare a părăsi infirmeria. Le-a și succed. Însă elevii, când se înscîințau că vor cerceta prelegerile, mai adăugeau, că es din infirmeria, dar' nu sînt sănătoși. Acum judece publicul, aceasta e o faptă calificabilă? Excelența Sa a observat numărul elevilor absenți și a cercat după adevărata cauză a morbului. Și oare ce răspuns a primit? „Sînt morboși, căci se joacă de-a cotca, se recesc și îi dor grumazii“. Excelența Sa cugetă că toate sînt bune. Precum știu eu la fondul seminarului, care e în o stare așa bună, au contribuit Românii gr-cat. din toate diecesele și totuși tinerii nostri sînt

agendele notariale și în curînd prelîngă sprîgînul meu poți să ajungi cel dintăiu notar în comitat... Închipuiesc-ți numai o domnișoară ca Hajnalka să-ți fie instructorul d-tale! Ce fericire!... Lasă ticăloasa asta de carieră dascălească!

— Apoi mai dăce, că nu-e șovinist mustăciosul! — cugetă dascălul din Hirlesci.

— Nu se rentează! Un tînr ca d-ta e vrednic de o soarte mai bună. Să-ți perdi d-ta timpul cel scump în puf cu toți obioșii proștilor din Hirlesci! Să-ți auzi titula de „jupâne dascăle“ din toată gura nespălată!... Cu totul în alte împregiurări ne aflăm noi notarii în Țiua de ați! Nu mai sîntem „Gemeinde-Schreiberi“ ca pe timpul absolutismului nemțesc! Avem și noi rang ca ori-și-care amplotat... În curînd o să ne tragem leafa din campul statului... Avem reuniuni, fonduri de pensiune și toate aceste sub liberalul guvern actual... Ce nu plătesc aceste prelîngă dascălia d-tale... Așadar' Hajnalka ar fi prima condițiune. Acum să-ți spun și a doua!... Preste câteva Țile se face în comuna asta schimbare de jude. După-cum sînt informat, proștii din Hirlesci sînt împărțiți în două partide. Una cu popa Stănuț și curatorul Ioan al Bălascului în frunte voiesc să scoată cu ori-ce preț pe Sandu lui Rozor; cealaltă cu nenea Vasiliță lucră de câteva săptămîni pentru Toderica Albuțului. Eu însumi încă sînt pentru Toderică; căci crede-mă,

torturați cu mâncări așa de slabe, încât nici în vetrele tinerilor nu poți să afli mai rele.

E drept că fondurile din Blaj se administrează foarte bine mai ales decând e actualul Metropolit. Dinsul cugetă, că toate sunt bune, căci așa e informat. Dacă întreabă pe vre-un elev, cum îi merge, îi dă un răspuns: bine, căci la dincoatră devine suspect din partea superiorilor, ca un desvătător și nemulțumit. Să taci, că e mai bine. Excelența Sa nu poate să le scie toate și nu poate să pătrundă în internul fiecăruia.

Ear' eu subscrișul îl rog pe Excelența Sa, ca să se informeze și mai bine și să facă dispozițiunile necesare, ca să nu se ruineze fitorii păstori, căci va avea lipsă de ei mai ales în actualele împregiurări, căci toată activitatea în primul loc depinde dela sănătate.

Am dis sperând, că nu va fi lipsă să mai dăc. U.

Din Bucovina.

(Urmare și fine.)

Periculositatea acestui punct ultim, al „Taxelor“, este ce e drept și excomptabilă; însă în al cui favor și pentru care preț? În favorul particular al preotului și pentru prețul, prea arareori altul, decât al sacrificării celor două puncte anterioare în dauna misiunii bisericești; a sacrificării lesniciei relative, ca alți preoți să poată lucra în acel interes al bisericești și poporului; al sacrificării, mai departe, a numelui bun al întregului cler, inclusive Preasfinția Sa Părintele Metropolit și ceilalți superiori și în fine, pentru prețul îndesării condeiului dureros în mâna scriitorilor prin diferitele gazete, care sînt astăzi cea importantă, acel tribunal suprem, ce erau odinioară „*Rostra capitolina*“; că adevărat, programa adevărată a clerului ortodox bucovinean, nu e „*propter Iesū*“, ci „*propter Esū*“ ș. a.

Noi însă basă pe o lungă experiență, ținem acele trei puncte, prelungește altele, parte consecuența lor, parte inferioare, de un drept „părete al vrajbei“ dintre preot și poporul său.*) Susținem apoi și aceea, că mai întâiu de toate, trebuie acel părete dărmat, și cu această dărmară să se înceapă fără preget, dacă, durere! această începere nu s'a făcut mai de mult.

Decem, că fără preget să se înceapă cu dărmară a celui părete al vrajbei dintre preot și popor, pentru-că cu cât mai curînd se va începe, cu atîta mai curînd se va ajunge scopul. Căci departe e de noi, de clerul ortodox bucovinean, infernală cugetare: „După noi, măcar poporul!“ Să se înceapă apoi cu acea dărmară prin toate comunele diocesice deodată și uniform; pentru-că începeri sporadice de o parte se sufoacă de nămolul maior, și de alta aduc numai pe respectivii începători în colisiuni și nedumeriri.

Să avem, pentru D-zeu în vedere, că de răul respectivului părete al vrajbei e preotul oprit a ajunge la pămîntul, la ogorul „bisericești“, spre a-l lucra cu garanțe de rodire. Măștiunea pămîntului, a ogorului bisericesc, fiind însă saluta morală și materială a poporului, lucrarea aceasta naturalmente rămîne din cauza celui părete al vrajbei nefructiferă, sterilă!

Dacă însă biserica nu aduce rodirile sale naturale, instituțiunea ei devine un drept anacronism, un automat numai, fără suc și viață de a mecanica teorii ritualistice. Ear' contrarii „ortodoxiei orientale“, ai acestui „rîu mai aproape de izvorul său“, și așa dăc, că ea, „ortodoxia orientală“ practicasă prin clerul său și în interesul acestuia însuși, numai nisce misticisme. Deși data acestor defaimări se referă la timpuri trecute, noi cesti prezenți scim asemenea, că unde ar fi să „prindă“ acea afirmare a contrariilor, de o formalistică seacă a „ortodoxiei“, acolo cu bună seamă se face cel mai nedemn și mai neresponsabil abuz, cea mai detestabilă apocrifare a numelui și sublimității „sfîntei ortodoxii“.

Și pentru-ca să ne apropiem de sfîrșit: Este nefructibilitatea bisericești ortodoxe în Bucovina a se atribui unor cauze și condițiuni, ce până astăzi, nu numai că nu atîrnă dela preot, ci care cauze și condițiuni, cum sînt și cele trei constatate de noi aici, mai slăbesc încă și paralizează autonomia lui față de popor, atunci fie preotul cât de demn și cât de zelos, după dîsa prea adevărată a marelui poet-filosof — în „*Coriolan*“: — „*Wird tüchtiger Ernst gelähmt, so folgt, dass Tüchtiges nicht kann gedeihen*“, numai spre marea și profundă durere și strîmbătate se vorbește „de rostris“ rău și de atare preot demn și zelos.

Însă ajunge doară, ce a fost până acum! Dacă strigară oare-cînd aceia, ce voiau din patimă și răutate particulară să omoare „Măntuirea“ — „lege avem!“ — noi ortodocșii din Bucovina, atît inteligența cât și clerul întru a lucra și a înălța măntuirea și aceea nu din pîsmă particulară, ci din umanitate și patriotism în adevăratul bine obțesc spre aceste scopuri bune, se — „n'avem lege“? Noi clerul, învățătorii poporali și întreaga inteligență ortodoxă și națională din Bucovina, sîntem datori și voim să lucrăm și să înălțăm măntuirea, binele material și moral al poporului nostru și aceea în interesul lui, al țării și al statului, ba în al omenimei întregi. Scim și noi, că măn-

tuirea unui popor depinde dela crescerea, dela conducerea lui și aceasta nu numai dela crescerea și conducerea pruncilor, ci și a adulților și bătrînilor. Scim și aceea, că măntuirea, saluta poporului a înțeles-o și marele filantrop Penn, cînd a dat coloniei fundate de dînsul, prima sfătuire: „Cresceți poporul!“ și că tot măntuirea poporului a înțeles-o și marele bărbat Washington, concentrînd cu limbă de moarte clironomia sa poporului american, tot numai în acele două cuvinte: „cresceți poporul!“ — Ear' „legea“ ce o „avem“ în această privință, aceea nu-i, ca în toate țiilele tot numai să așteptăm și să ne uităm, ce va dăce, ce va face Preasfinția Sa Părintele Metropolit cu consistorul său. Destul este de a-și reaminti decretule, singeliile, scrisorile arhiresice și circularele consistoriale. De aci înainte, avem „articolele fundamentale de stat“, avem „constituțiunea“ cu legile ei de toată mîna, și aceste toate, articolele de stat și constituțiunea cu diversele ei legi, nu sînt o prerogativă, un privilegiu numai al metropolitilor, al consistoriilor și al altor scaune superioare: ci ele sînt dreptul, proprietatea fiecărui cetățean, fie el ori-și-de-ce confesiune recunoscută, ori-de-ce stare și ori-de-ce tagmă. Ear' noi Bucoveninii autoctoni și ortodocși, nu sîntem nici „democrați internaționali“, nici „anarhisti“ ori „petrolegi“, ci sîntem o poporațiune pacnică și loială în ori-și-ce privință. —

Să privim deci numai la Cernăuți, la Suceava și la alte locuri în țeara noastră: ce fac romano-și greco-catolicii, ce fac Israelii și alte elemente! Cîte asociațiuni, cîte reuniuni, cîte adunări periodice și cîte jurnale publicistice! Toate aceste îngrijitoare de interesele lor atît exprimate cât și — clandestine. Și oare aceea ce aspirează și de ce se îngrijesc respectivii, se aspirează totodată și se îngrijesc și pentru noi?

Noi autoctonii și ortodocșii bucovineni, nu sîntem cloți în țeară și în pămîntul nostru. De atari nu ne privește nici Tronul, nici guvernul, nici nimeni. Însă — „*volenti non fit iniuria*!“ „Lege avem“ și dacă numai vom vră se vedem, cum poporul nostru, și orășenesc și rural, pe dîce ce merge tot mai mult decade în ori-și-ce direcțiune și — apoi vom cugeta puțin, de ce el oare e din — alte părți lăsat în seama sa. cred că am pricepe ușor cauza și scopul.

Oare e însă a „unspredeceea“, aceasta nu o spune sanguinismul ori pesimismul, ci o constatăză deja, cum am dăce, și petrile; deci — se ne reculegem și se ne înțelegem! Domnii nostri protopresbiteri decanali se iese în acest scop inițiativa între dînsii; noi ceilalți se-și spriginim și se le urmărm. Ear' Preas. Sa Părintele Metropolit, la lucrul bun și permis prin legi, cu bunăseamă, „unde va fi turma, acolo și păstorul“.

Cu aceste puține cuvinte am spus totul; și am spus numai în supunere și amoare evanghelică. Căci mai mult a spune, nici locul nu ni se pare a fi într-un diiar politic, nici scopul nu ne-ar sedă poate bine, dacă l'am fi avut.

Frațuțul-nou, în Martie 1886.

Iracliu Porumbescu,
exarch și paroch.

Cronică.

Din cauza sfîntei sîrbători de mîne, numărul proxim al „*Tribunei*“ va apăre numai Miercuri seara.

Maiestatea Sa va merge pe la mijlocul lunei Maiu la manevrele flotei din Pola. La aceste manevre vor asista și Principele de Co-roană și Archiducii Albrecht și Carol Stefan.

Convenția comercială cu România și orașul Viena. „*Neue freie Presse*“ după-ce face o scurtă dare de seamă asupra însemnătății convențiunii comerciale cu România încât privește industria orașului Viena, adauge: „*Relațiunea față cu România e așadar pentru situațiunea orașului Viena de o importanță deosebită și cu atît mai de regretat e, că cestiunea reînnoirii convențiunii comerciale până acum nu s'a tratat cu energia recerută. Preste abia șapte tîpămîni expiră convențiunea vechiă și e prin urmare timpul suprem, ca corporațiunile economice ale Vienei să desvoalte cea mai mare atențiune și să facă toate încordările, pentru a-l clarifica pe guvern despre însemnătatea convențiunii comerciale pentru dezvoltarea Vienei. În o ceartă politico-comercială cu România, Viena ar fi cu deosebire aceea, care ar ave să plătească speșele de rășboiu*“.

Postul de medic cercual din Zizin. Din Zizin ni se scrie: Inteligența din comunele Tărlungeni, Zizin și Pucăreni, fără excepțiune de naționalitate, ne mai putînd privi cu indiferentism la moarte, cum seceră oameni, ce locuiesc în aceste comune în număr de peste 7000 suflete, din cauză că postul de medic este vacant, cei competenți nici nu vor să vizeze de întregirea lui.

Spre evitarea acestui rău, un număr mare compus tot din bărbați inteligenți, s'au întrunit Duminecă în 16 l. c. v. la 4 oare p. m. în comuna centrală Zizin la hotelul „*Insula Margareta*“ Alegîndu-și un president și un notar ad hoc, a început discuțiunea asupra modului, cum să se întregască postul de medic? După o lungă discuțiune adunarea a decis următoarele:

a) Salarul medicului până aci de 360 fl. se urcă la 600 fl. v. a., 50 fl. bani de cartier plus vizitele și abonamentele. Suma aici indicată se va prelmina în bugetul fiecărei comune, conform calculului de contribuire, după deciziunea reprezentanțelor comunale.

b) S'a ales o comisiune în persoanele d-lor Ios. Török, G. Fejér, T. Giurgiu și I. Starc să facă încercarea, dacă reprezentanța orașului Brașov se învoiesce, ca medicul ales în cercul nostru, să fie pe timpul sezonului de vară totodată și medic al băilor din Zizin — punînd la dispozițiunea comunelor cele 200 fl. v. a. destinate pentru medicul băilor. — Mai departe comisiunea se însărcinează de adunare să invite pe comunele din apropiere: Budila, Tel și Marcoș de a se anexa la cercul nostru medical — contribuind din parte-le o sumă corîspunzătoare la cei 650 fl. v. a. Avînd odată medic în mijlocul nostru prelîngă speranța în D-zeu, vor pute fi scăpați mulți din ghiarele morții.

Preste scurt timp inteligența noastră va lua inițiativa de a căpăta o „farmaciă“ și un oficiu „telegrafic“ în Zizin. G.

Medic cercual în Cacova (comitatul Caraș-Severin.) Ni se scrie: În unul din numerii trecuți ai „*Tribunei*“ am comunicat, cumcă alegerea de medic comunal în cercul sanitar Cacova, ținut în 6 Martie a. c. s'a amânât din cauza lipsei de concurenți, — acuma vin a vă înconșciința, cumcă în privința îndeplinirii acestui post s'a exmis concurs de nou, — în înțelesul căruia alegerea se va ține în 12 Maiu la 2 oare după ameați. — Concursule au a se subșterne judelei cerc. adm. din Oravița, comitatul Caraș-Severin; — medicul, care se va alege, va primi dela comunele aparținătoare de acest cerc sanitar 600 fl. v. a. salar, — 200 fl. speșe de călătorie, 20 cr. taxa dela fiecare vizită de dî și 40 cr. taxa dela fiecare vizită de noapte.

Defraudare. Din Timișoara se scrie, că în oficiul telegrafic al orașului Baia a dispărut un oficial. Scontrîndu-se cassa, s'a descoperit o defraudare mare.

Ateneul român. Duminecă, în 23 curent, la oarele 8 și jum. seara, dl Gr. Tocilescu va ține a doua conferință despre: Istoria țărănului român.

Cupolele dela București. „*Revista armatei*“ asigură, că general Brialmont, judecînd rezultatele experiențelor dela Cotroceni asupra cupolelor s'a pronunțat în scris, că nici una din cele două cupole nu este acceptabilă în starea, în care s'a prezentat.

Unul din Românii expulsați dl I. Corneanu, din cauza lipsei de mijloace, fiind nevoit a veni în București fără autorizația guvernului, a fost arestat de poliție. În urmă 'i-s'a dat drumul și a plecat înapoi la Ruscicu.

Institutul lui Pasteur. Corespondentul din Paris al diiarului „*Neue freie Presse*“ fi trimite acestui diiar următoarea scrisoare, pe care a primit-o dela Jules Simon:

Di meu! Mi-ai adresat întrebarea, dacă e de lipsă a deschide pentru institutul Pasteur subscripție. Cred că da. Trebuie să dăm tot ce avem, și dacă se poate ceva mai mult; e necontestabil de lipsă.

Decînd se scie, că Pasteur a descoperit un mijoc în contra turbării, merg la el în laboratorul lui din întreaga lume oameni mușcați de căni. E plină de oameni chiar și curtea și grădina. Între acestia sînt și bogați, dar' partea cea mai mare sînt săraci și acestora trebuie să li se dee pentru timpul tratării nutriment și adăpost. Șciți că Pasteur pierde foarte mult timp cu aceea, că trebuie să caute adăpostire pentru bolnavii sei? Și cînd pierde Pasteur timpul, aceasta este o pierdere ireparabilă pentru sciință și pentru omenime. Precînd Pasteur perfecțiunea tratamentul pentru vindecarea contra turbării, el se cugetă la alte plage și învingeri. De mai mult decât doispredece ani îl aud răspunzînd la toate complimentele ce 'i-se adresează pentru o mulțime de alte lucruri: „*Sperez să aflū un mijloc în contra turbării*“. Acum 'la aflat și pentru mine și pentru d-ta e sciut, că el se află pe calea cătră o nouă minune.

Spriginind această idee pentru colectare, „*Neue freie Presse*“ declară, că e vorba de înființarea unui institut pentru întreaga omenime și redacțiunea diiarului vienez deschide subscripțiune.

Mulțumită publică.

Eată numele acolor domni marinimoși, cari au binevoit a concurge cu dinarul lor spre ajutorul pruncilor lipsiți de mijloace dela școala confesională română din Borgo-Bistrița, Valea Bărgăului: Domnii Simion Monda, protop. gr.-or. 1 fl.; Mațeu Strîmbu 1 fl.; Ileana Strîmbu 50 cr.; Stefan Pavel 1 fl.; Vlădaru Albert 50 cr.; Iacob Monda 50 cr.; Atanasiu Ușeru 50 cr.; Ilie Popu 1 fl.; I. Sajovits 30 cr.; S. Scharfstein 40 cr.; Carol Fridrich 50 cr.; Severu Orbanu 1 fl.; Anchedimu Candale 1 fl.; David Apter 20 cr.; David Sajovits 40 cr.; Sch. Lang 40 cr.; Ilarion Bosga 50 cr.; Mihailu Ardeleanu 50 cr.; Casina internațională 7 fl.; C. R. Haltrich 5 fl.; Rudolf Helfenbein 50 cr.; Victor Wokalek 1 fl.; I. Chescinsky 50 cr.; Dajbukat Gergely 50 cr.; Georg Stegmüller, 50 cr.; Ioan Müller 50 cr.; Voit Bogdan 1 fl.; Iacob Onea 1 fl.; Elis. Iul. Danci 50 cr.; Suma: 29 fl. 20 cr.; căroră li se aduce cea mai mare mulțumită publică.

Borgo-Bistrița, 1 Aprilie n. 1886,

Mațeu Strîmbu,
not. com. colectant.

Varietăți.

(Cu barbă și fără barbă.) În privința decisiunii ministeriale de resbel din Francia, care autorisă din nou purtarea barbei în armata franceză, un diiar din Paris consacră barbei un studiu foarte plăcut. Acest diiar citează pentru cei cari n'au barbă sau cari se rad o listă de poeți, de căpitani, de pictori și de musicanți, începînd cu Alexandru-cel-Mare și sfîrșind într'un mod mafișos cu d-șoara Hubertine Auclere. La această pleiadă strălucită, se opune modestul batalion al celor cu barbă. Papa Iuliu, II, admiralul Coligny, care își ascundea scobitoarea de dinți în barbă, Alfred de Musset, de Vigny, Emil Angier, Socrate, Mery, Téophil Gautier, Alfons Karr, Leon Gozlan, Jules Frévy, Gustav Feuille, Gambetta, Edmond About, Sully-Prudhomme, Pailleron, Pasteur Gounod, Saint-Saëns, Verdi, Ambr. Thomas. Este o nedreptate în această comparațiune numerică, căci barba fi pe vremeuri foarte persecutată. Francezilor mai întăiu nu le plăcea să poarte barbă. Exemplul venia dela Romani, cari după-ce purtasera mult timp barbă, începură cătră secolul al doilea înainte de Christos să se radă, afară de casul de doliu. Francii pentru a se deosebi, lăsau să le crească barba și mustățile atît de lungi, încât le legau cu șireturi de aur. Dela 1,105 până la 1140 se stabili în Francia obiceiul de a se rade; în secolul al șesepredecelea, barba își reluă locul și ținu cîtva timp, grație lui Francisc I; dar' fi în curînd detronată. Da, fi atît de detronată încât, sub Ludovic XIV, o barbă lungă se numia o barbă murdară; aceasta este porecla aplicată de Saint-Simon Sulpicienilor: „*barbe murdare ale S-tului Sulpiciu*“ dîse el cu dispreț. Sub Ludovic XV, eticheta viguroasă impunea bricia, și J. J. Reusseau, protestă în toată viața lui.

(De ale Americanilor.) Călătorii din trenul, care merge dela Saint-Louis la Louisville au fost foarte înspăimîntați de doi polițemeni. De mai multe dîle, poliția urmăria pe doi făcători de rele foarte periculoși, avînd obiceiul de a fura pe călători din drumul de fier. Doi polițemeni dela East-Saint-Louis vîdînd pe cei doi făcători de rele urcîndu-se în trenul dela Louisville, în momentul precînd începuse să meargă, îl urmăriră și se urcară la rîndul lor în tren. Polițemenii întrînd în vagoane cu revolverele în mînă, călătorii fi luară drept hoți de trenuri și fură cu totul îngroziiți.

Femeile începură să scoată țipete sfășietoare; căteva din ele leșinară, precînd bărbații, scoțîndu-și portofolurile, ciasornicele și giuvaerurile le oferiau celor doi polițemeni, cari rămăseră uimiți.

În timpul acesta, hoții, profitînd de învălmășeala, în care se aflau toate vagoanele, putură să scape cu alți cîtiva călători, cari sîrșiră, în tren.

Vîdînd pe călători fugînd, polițemenii fi luară drept hoți și se puseră în urmărirea lor trîgînd asupra-le cu revolverul. Unul din călători a fost rănit.

Posta ultimă.

Belgrad, 4 Aprilie n. Regele a încredințat din nou pe Garașanin cu formarea cabinetului. Constituțiunea noului cabinet înaintază. Precum se prevede, pe ađi sau pe mîne dimineață va fi format cabinetul. Afară de Garașanin mai intră în cabinet Horvaticovici, Miaticovici și Kuiundjici. Renunțarea lui Ristici se dăce a fi cauzată de condițiunile, pe care ministrul de rășboiu, propus de Ristici, le-ar fi făcut. Aceste condițiuni, regele le-ar fi primit, dar' Ristici le-a primit ca neacceptabile.

Serviciul telegrafic

al
„*TRIBUNEI*“.

Budapesta, 5 Aprilie n. Deputații au primit proiectul de lege privitor la administrațiunea comunală ca basă pentru desbaterea specială, începînd numai decăt această desbatere.

Belgrad, 4 Aprilie n. Seara regele a subsemnat decretul privitor la numirea lui Garașanin ca ministru-president și fi ministru de interne; au fost numiți Franasovici la externe; Horvaticovici la rășboiu și comanda armatei active; Miaticovici la finanțe și provisor pentru economia poporală; Kuiundjici la culte și instrucție; Topalovici la lucrări publice. Cabinetul va fi prezentat regelui Luni.

Paris, 5 Aprilie n. La Decazeville colaboratorii dela diiarul „*Intransigeant*“, Ducquery și Rocher, au fost arestați pentru agitare la revoluție. Arestarea nu a produs nici o demonstrație din partea poporațiunii, care a rămas liniștită.

Atena, 5 Aprilie n. Camera continuă astăzi desbaterea asupra votului de încredere în cestiunea proiectelor din partea guvernului, care sînt privite ca o continuare a pretensiunilor pentru continuarea politicei naționale; se crede că guvernul va ave majoritatea.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

*) La toate alegerile de deputați, ori pentru dieta țării, ori pentru senatul imperial, avurăm trista privilegie, a auzi adevîndu-se așiderea trista existență a celui „părete al vrajbei“ — și e și — mănunchiu în mînă de a discredită clerul ortodox înaintea alegătorilor. Și ce oare e alta, decăt existența celui „părete“, a celui — mănunchiu. căci poporul ortodox însuși n'a ales încă până acum pe nici un preot de ai sei nici în dietă, nici în senatul imperial?

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 22 Aprilie a. c. imobilele lui George I. Ristici decătră jud. cerc. din Vêrșeș.
- 12 Aprilie a. c. imobilele lui Ioan Dombi, decătră trib. reg. din Ch.-Oșorheiu, în comuna Futásfalva.
- 19 Aprilie a. c. imobilele lui Iosif Tangl decătră jud. cerc. din Vêrșeș.
- 1 Maiu a. c. imobilele lui George Gyárfás, decătră trib. reg. din Elisabetopol, în comuna Vámosudvarhely.

Edicte:

- A se insinua pretensiunile în 45 de zile:
- la rămasul după Stefan Tipeiu (din Iași, răposat în București), la trib. reg. din Brașov;
- la rămasul după Francisc Csönki (din Köbölkut), la trib. reg. din Oradea-mare;
- la rămasul după: Eva Ioja; Rosina Lung; Stefan Rosner; George Raidel, — la trib. reg. din Bistrița.

Concursuri:

- Un post de vice-notar la jud. cerc. din Bistrița. Concursurile în 4 săptămâni la presid. trib. reg. de acolo.
- Un post de practicant de drepturi la trib. reg. din Timișoara. Concursurile în 4 săptămâni la presid. trib. de acolo.

Economic.

Piața din Sibiu, 2 Aprilie. Grâu hecto47—80 litra chilo fl. 5.60 până fl. 6.40, grâu mestecat 68 până 82 chilo p. 4.40, până fl. 5.20 secăra 66 până 72 chilo fl. 3.70 până fl. 4.10, orđ 58 până 64 chilo fl. 3.70 până fl. 4.50, ovės 38 până 45 chilo fl. 1.90 până fl. 2.35, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.30 până fl. 3.70, mēlaiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semēnța de cânepă 49 până 50 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, pāsāt de grâu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slānina 100 chilo fl. 46.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 42.— până fl. 48.—, sēu brut fl. 26.— până fl. 28.—, sēu de lumini fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sēu fl. 46.— până fl. 50.—, sāpunul fl. 25.— până fl. 28.—, fēn 100 chilo fl. 2.— până fl. 2.30, cânepa fl. 30.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.25, spirțul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr. carnea de vițel 32 până 40 cr., carnea de porc 34 până 38 cr., carnea de berbece — până — cr., ouē 10 cu 15 până 20 cr.

Piața din Mediaș, 1 Aprilie. Grâu hectolitru fl. 5.50 până fl. 5.75; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.25; secăra fl. 3.50 până fl. 3.60; orđul — până fl. —; ovēsul fl. 1.90 până fl. 2.—; cucuruzul fl. 3.— până fl. 3.25; semēnța de cânepă fl. 3.50 până fl. 4.—; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.50; mēlaiul hectolitru fl. 10.— până fl. 12.—; mazerea fl. 4.50 până fl. 5.—; fasolea fl. 3.— până fl. 3.25; lintea fl. — până fl. —; chiminul (secăreana) fl. 40.— până fl. —; sēu brut 100 kilogrami fl. 28.— până fl. 30.—; lumini de sēu vērșate fl. 48.— până fl. 50.—; unsoarea de porc fl. 50.— până fl. —; slānina fl. 36.— până fl. 45.—; cânepa fl. 26.— până fl. 28.—; fēnul fl. 1.60 până fl. 2.—; sāpunul 100 bucăți fl. 26.— până fl. 40.—; spirțul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo 28 până 32 cr.; carnea de vițel 30 până 36 cr.; carnea de porc 36 cr.

Cursul pieței din Sibiu.

din 5 Aprilie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.65	vënd. 8.75
Lire turcesci	11.15	11.25
Imperiali	10.15	10.25
Ruble rusesci	1.22 1/2	1.23

Bursa de Budapesta

din 3 Aprilie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	102.75
" " hârtie " 4%	94.75
Imprumutul căilor ferate ung.	152.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri ale ung.	104.75
" " " cu cl. de sortare	104.75
" " " bănățene-timișene	105.—
" " " cu cl. de sortare	104.75
" " transilvane	104.75
" " croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	100.—
Imprumut cu premiu ung.	120.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.75
Renta de hârtie austriacă	84.75
" " argint austriacă	85.—
" " aur austriacă	114.25
Losurile austr. din 1860	133.—
Acțiunile băncii austro-ungare	975.—
" " de credit ung.	295.—
" " " austr.	292.70
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	101.—
Galbeni împărătesci	5.90
Napoleon-d'ori	9.98
Mărci 100 imp. germane	61.60
Londra 10 Livres sterlingi	125.80

Bursa de Viena

din 3 Aprilie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	102.75
" " hârtie " 4%	94.85
Imprumutul căilor ferate ung.	152.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.25
Bonuri rurale ung.	104.70
" " " cu cl. de sortare	104.70
" " " bănățene-timișene	105.—
" " " cu cl. de sortare	104.70
" " transilvane	104.70
" " croato-slavone	104.70
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	100.—
Imprumut cu premiu ung.	120.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.90
Rentă de hârtie austriacă	85.05
" " argint austriacă	85.15
Rentă de aur austriacă	113.80
Losuri austr. din 1860	139.40
Acțiunile băncii austro-ungare	878.—
" " de credit ung.	294.25
" " " austr.	292.80
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.94
Napoleon-d'ori	10.—
Mărci 100 imp. germane	61.70
Londra 10 Livres sterlingi	125.90

Bursa de București.

Cota oficială dela 2 Aprilie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 95.—	vënd. 96.1/2
" Rur. conv. (6%)	86.—	86.1/2
Act. de asig. Dacia-Rom.	266.—	267.1/2
Banca națională a României	1085.—	1183.—
Impr. oraș. București	31.—	33.—
Act. de asig. Naționala	—	—
Credit mob. rom.	—	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	82.1/2	83.1/2
Schimb 4 luni	—	34.—
Societ. const.	187.1/2	230.1/2
Aur	15.1/4	16.1/2

LOTERIE.

Tragerea din 3 Aprilie st. n.

Budapesta:	46	20	11	38	50.
Viena:	53	10	11	75	37.

Doctorul Moga

locuesce din 1 Aprilie n. a. c. începând în

Piața mare Nr. 17

(deasupra Apotecei lui Teutsch), unde primesce bolnavi în fiecare zi dela 7—8 oare dimineața și dela 2—3 oare după prânđ.

[266] 2—2

BANCA GENERALĂ DE ASIGURARE MUTUALĂ „TRANSILVANIA”

A XVII-a adunare generală

ordinară va avē loc Duminecă în 11 Aprilie st. n. a. c. la 3 oare după prânđ în casa proprieă a institutului (strada Cisnădiei Nr. 5).

Obiecte de pertractare sânt:

1. Darea de seamă despre afacerile anului 1885.
2. Raportul comitetului de supraveghiare.
3. Întregirea consiliului administrativ.
4. Alegerea comitetului de supraveghiare.
5. Propuneri incurse.
6. Sortiri de obligațiuni ale fondului de întemeiere.

Sibiu, în 8 Martie 1886.

[261] 2—3

Consiliul administrativ.

A. TRIFAN,

croitor de vestminte bărbătesci

Nr. 41 Strada măcelarilor Nr. 41.

Recomandă depositul seu asortat cu cele mai solide stofe pentru saisonul de primăvară și vară, cu deosebire arangiat cu stofe engleze și franceze, precum și alte deosebite soiuri de stofe de lână, moderne și durabile.

Sortiment în stofe pentru reverenți, de lână și mētasă.

Comande se efectueșe prompt și prelūngă prețuri moderate.

[264] 2—5

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce

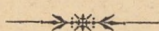
cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie,

anunțuri funebre, placate,

bilete de vizită.

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sânt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemeni.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

Din

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”

au apărut până acuma:

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Pētru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 50 bani.
- Nr. 8. **Colăcărul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 40 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouē mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Înderētnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 13. **Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Nășeudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 15 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Nēmčovā, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bētrāni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frēmētări de limbă, adunate de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pāmēntul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **O sută de ani.** Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 18. **Căldăruș** cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor înderētnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Vēntură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vēndētorilor, se dă rabatul cuvenit.

La Institutul tipografic

în Sibiu, Strada Cisnădiei Nr. 3

se află de vēndare următoarele tipărituri:

1. Certificate pentru pașaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre p. intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
6. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 c.) 50 cr.
7. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
8. Hagyatēki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
9. Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.

Antistii comunale sânt rugate a ne onora cu comande numēroase.

[199] 13